

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za en mesec 1 gid. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 4 gid., za en mesec 1 gid. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. več na leto.
Posebne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr. če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 11.6. uri popoldne.

Štev. 176.

V Ljubljani, v soboto 2. avgusta 1890.

Letnik XVIII.

Vabilo na naročbo.

S 1. avgustom pričela se je nova naročba na

„SLOVENCA“,

h kateri najuljudneje vabi

opravništvo.

Cena naročnini razvidi se na glavi lista, a na naročnike, ki se oglašajo, pa ne določajo naročnine, se ne ozira.

Volilni možje, pozor!

Od katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem smo prejeli naslednje tiskano poročilo:

V članku „Kdo je kriv“ Vam poročamo za danes na kratko o obžalovanju vrednem dogodku Podkloštrum ter Vas prosimo, da se ne pustite begati po lažljivih poročilih.

Gosp. župnik Gregor Einspieler je zastran nesreče Podkloštrum čisto nedolžen in bode zoper nesramno in lažljivo obrekovanje beljaške „Deutsche Allgameine Zeitung“ vložil tožbo proti vredniku Forestiju pri deželnem sodišču v Celovcu.

Nekateri drugi naši neprijatelji pa trosijo tudi neosnovano laž, da gospod Franc Muri mandata ne misli prevzeti. Ne dajte se slepiti: on je mož-beseda, in kar je obljubil, bode tudi storil.

Vse take in enake reči si naši nasprotniki samo zato izmišljujejo, da bi Vas čisto zmešali in zbegali, in sicer tako, da bi Vi sami več ne vedeli, koga voliti. Saj veste, da jim je proti nam Slovincem dobro vsako orodje.

Priporočamo Vam tedaj še enkrat prav gorko, da volite brez izjeme gospoda župnika Gregorja Einspielerja in gosp. posestnika Franca Murija. Ona dva sta in ostaneta naša slovenska poslanca.

Ostanite mož-beseda in ne dajte se premotiti od nikogar. Volite oba in edina ta slovenska poslanca enoglasno! Nikdo naj se ne izneveri dani besedi. Stojte kakor jeden mož za Gregorja Einspielerja in Franca Murija; to so možje naše krvi in katoliško-slovenskega prepričanja.

Kdo je kriv?

Vedeli smo naprej, da bodo liberalni listi nesrečni dogodek Podkloštrum izkoristili in vso krivdo na nas Slovence valili, posebno pa na „Mir“, na duhovščino in naše politično društvo. Ako bi bil Slovenec umorjen, živa duša bi se za to ne zmečila; rekli bi, da je bil navaden pretep med pijanimi kmeti. Ker je bil zaboden na liberalni volilec, čeravno rojen Slovenec, pa pri Nemcih v službi in prisiljen, z njimi glasovati, — kričali bodo po vsem svetu, dvignili celo Nemčijo, nas Slovence pa črnili in klicali vsa oblastva zoper nas.

Kolikor smo mi zvedeli, vršila se je stvar tako: Ko je bila volitev končana, in so naši propali z 52 proti 80 glasom, podali so se slovenski volilci v gostilno pri „Danielu“; kajti bilo je že davno čez poldne in nobeden še ni kaj južinal; bili so čisto trezni. Nekateri so naprosili tudi g. župnika Einspielerja, naj pride za njimi. Gosp. župnik jim je to tudi obljubil. — Ko so se naši pri „Danielu“ mirno pogovarjali, prišlo je tje tudi nekaj liberalnih volilcev, kateri so bojda že celo dopoldne pri Grumu pili; na čegave troške, ne vémo. Mej tem sta došla tudi župnika Einspieler in Kolarič, nič hudega sluteča. Pa kmalu se je začel prepir. Kdo je prvi začel prepir in kdo prvi tepež, in kako se je godilo, poročamo prihodnjič obširno v „Miru“ v dopisu iz Št. Lenarta. Kako se je začelo, pokazala bo sodnijska preiskava. Nemški listi pa seveda ne čakajo na preiskavo, ampak že zdaj vso krivdo na Slovence, posebno pa na g. župnika Einspielerja valijo. To je gotovo, da so liberalci najbolj divjali, naši pa se le branili; naši so enemu stol, drugemu

dvigneni vrč iz roke spulili, sicer bi se bilo še več nesreče zgodilo. Ko se je pretep začel, sta gospoda župnika brž odšla, da bi se ne reklo, da sta se pretepa vdeležila. Očita se jima, da bi morala miriti; pa razburjene in pijane ljudi je zastoj miriti. Potem so naši liberalci pri vratih ven potisnili in vrata tiščali, da bi nasprotniki ne prišli nazaj. Do tje še ni bilo nobene nesreče. Toda liberalci še niso dali miru. Začeli so vrata lomiti in slednjič jih dvignili iz stežajev. V tem trenutku, ko so skozi vrata pridri, se je menda zgodilo, da je bil eden iz liberalcev z nožem zaboden, ki je še tisti dan umrl. Kdo ga je zabodel, še do danes ni znano; niti to ni gotovo, da bi ga bil eden od naših. Kajti naših niti enega niso videli, da bi bil nož odprl, nasprotno pa je bil eden naših, k sreči, nenevarno, z nožem sunjen. Lahko je mogoče, da je tisti, ki je našega moža sunil, tudi svojega tovariša zabodel, ker je bil pijan in ga je v splošnji zmešnjavi za nasprotnika imel. Občina je obširna, ni ravno čudno, če se ne poznajo vsi volilci mej seboj. Vrh tega so zdravniki izrekli, da je bil umorjeni sunjen z nožem, ki je bil nabrušen na dve strani; takih nožev pa naši kmetje nimajo. Stvar je tedaj še silno zamotana in o krivcu se nič ne vé. Vendar pa umorjenega častijo kakor národnega mučenca. K pogrebu je prišel tudi Lah Giovanni Foresti iz Beljaka, ki tam neki malovreden nemško-liberalni listič izdaja ter je pri odprtem grobu slavil to „žrtvo“ in tega „národnega mučenca“, da bi razburjene duhove še bolj razgrel proti slovenski stranki in proti duhovščini. Po cerkvenih postavah bi mu lahko župnik Einspieler govoriti prepovedal, ker na cerkvenem pokopališču gré govoriti le duhovnikom; toda on ni hotel delati še večje zdražbe ter je molče dopustil nepoklicanega Italijana nepotrební govor.

Toliko nam je zdaj znano o celem dogodku. Liberalci pa ne čakajo na izid sodnijske preiskave, ampak dolžijo slovensko stranko, v prvi vrsti pa

LISTEK.

Na dijaških počitnicah.

Žarno solnce pripekalo je z vedrega neba; na poljih, lokah, gozdih in vrtih je vse bujno zelenelo in cvelo, kaj čuda, da je človeško srce, zlasti nadebudnega dijaka, hrepenelo v dražestno prirodo ter se ga polotilo nepopisno hrepenenje po — potovanju. Potovanje! Kako vabljiva, kako lagodna je ta beseda! Potovanje in — dobrodružstvo, to je pri dijaših skoro nerazdružljivo, in kateri dijak vsaj z višjih šol ni malo potoval sémtertja po Slovenskem?

Taka potovalna vročnica lotila se je tudi nas, ko smo bili še gimnazijski dijaki, povoljna spričevala smo iskreno pritiskali na srca, in bili smo svobodni kakor ptički pod širnim nebom. Jedva smo se doma oddahnili, pa hajdi na pot. Kak gol-dinarček smo stržili za stare knjige, nekaj je „palo“ vsled občnega veselja, da nismo prinesli dvojke domov, dobra mati nam je podtaknila še nekoliko goldinarčkov, a hitro smo se poslovili z rojstvenim krajem.

Namenil sem se s prijateljem na slovensko Štirsko. S pripravami sva bila kmalu gotova. Dve

oksfordovi srajci, za tri tedne tri barvne robce, trdne črevlje, ogrtačo, v žep krtačo za črevlje in obleko, solnčnik, šivanko in črnega sukanca, listino in Kozlerjev zemljevid. Drugih stvari nisva imela seboj, razven nekoliko goldinarjev, s kojimi sva pa morala šmentano skopó gospodariti. Zagotavljala sva znanim, da se ne povrneva v treh tednih, in tako sva hotela vztrajati. Za nekaj dni imela sva od doma tudi kruh in kračo.

Kolikor pamtim, prepotovala sva takoj prvi dan štiri milje in zvečer sva spala za — pečjo. Po nogah naju je peklo, kakor bi imela mravljinice. Ta dan sem popisal v dnevniku pet strani, in doživela sva dvojce dobrodružtev.

Sicer nisva potovala načinom, ki stavlja dijaške vsled Gautschovega paragrafa med — prosjake, a vzlic temu se nama je čisto dobro godilo — zastoj. Ta ali oni krčmar računil nama je jako malo, tu in tam sva bila povabljená v vinograd, na vrt ali pa tudi na látvico kislega mleka. Potikala sva se od kraja do kraja, iz jedne fare v drugo, zlasti tu sva bila pri znani gostoljubnosti slovenskega svečeništva povsodi doma.

Obiskala sva na svojem potovanju vse znamenitosti, tu kako tovarno, tam zopet lično cerkvico in grobišče, ali razvaline podrtega gradu, in tako

dospeva necega dne v neko veliko vás v prelepih in zavednih ljutomerskih gorica;h; kreneva naravnost v krčmo. Pisoč vse dogodjaje v svoj zapisnik, prepustil sem vso skrb gledé okrepčave svojemu dragemu prijatelju, ki zdaj poučuje nađebudno dunajsko mladež. Dobro je vedel, koliko imam v žepu, in se je po tem tudi vđel.

V prvem trenutji nisva opazila za postransko mizo korenjaškega Ljutomerca; videti je bilo, da mož ni samo spreten pri drevesu, temveč i v peresu. V rokah je imel slovensk časopis ter naju je opazoval od strani.

Zanimal ga je zlasti najin jedilni list. V tem oziru je bil dragi moj prijatelj mojster. Naročil je dva ploščka polivke, štiri kruhe, velik kos gnjati, dva poliča vina in dve kratki smodki. Poglavitna najina hrana bil je kruh, kojega sva zavživala z mesom.

Kmet za mizo odloži časopis, odkašlja se ter vpraša: „Sta li daleč, gospoda, daleč?“

„Iz Kranjske, oče. Študenta na počitnicah in hočeva kaj videti.“

„Saj se mi je koj dozdevalo, Nu, ali bi ne hotela biti danes moja gosta? Suhega mesa danes sicer nimamo“, dé smejoč, in ko prikimava, zakliče krčmarju: „Ta dva gospoda bosta danes pri meni

g. župnika Einspielerja. Oni pravijo, da je to sad naše „hujskarije“. Mi pa ne hujskamo ne v „Miru“, ne pri shodih našega političnega društva. Kdor svojo pravico brani, tisti ni noben hujškač; ampak veliko več je tisti hujškaču podoben, kdor drugemu pravico jemlje in krati. Vsa naša volilna agitacija je bila to, da smo kazali na pastirski list avstrijskih škofov in prosili Slovence, naj volijo katoliške moze in take, ki tudi nas Slovencev ne bodo zavrgli. O kakem sovraštvu zoper Nemce nikoli ni bilo govora ne na shodih, ne v „Miru“. Sicer pa v podklosterskem okraju še nobenega shoda napravili nismo; po drugodi pa smo jih napravili, in je ostalo vse mirno. Zato je nesramna laž, kar pišejo „Freie Stimmen“: „Sicher wäre es nie so weit gekommen, wenn die Hetze (!) nicht systematisch (!) betrieben worden wäre“. Ako se Slovenec le gane, je vse „hujskanje“; pa mi liberalcev in nemškutarjev ne bomo več volili, naj storijo z nami, kar hočejo. Upamo, da se bodo slovenski poslanci že oglasili, ako bi nas še huje stiskati hoteli.

Strašno so liberalci Podkloštrom razburjeni in naščuvani zoper ubogega župnika Einspielerja, ki je pri celi stvari tako nedolžen, kakor Slovenci v Ameriki. Še iz hiše si skoro ne upa. Temu se ni čuditi, a poglejmo nemško-liberalne liste, kako predržno in nesramno župnika sumničijo, kakor bi bil on vsega kriv.

Jeza mej Št. Lenartom in Podkloštrom je starejša ko eno leto. Št. Lenartčani so že prosili, da bi se ločili od Podkloštra, pa zastoj. Proti svoji volji morajo pod županstvom liberalnih in nemškutarških Podklošterčanov ostati. Št. Lenartčani so tudi prosili za slovensko šolo. Pa ministerstvo je reklo, da mora za to prositi krajni šolski svet, tistega imajo pa spet Podklošterčani v rokah, tako morajo Št. Lenartčani plačevati, krivico trpeti in — molčati.

Krivi so pa tudi tisti, ki bi morali slovensko manjšino v deželi braniti in njene pravice spoštovati, namesto tega pa podpirajo le krivično nemško-liberalno večino, da tista še bolj predrzna in krivična postaja! Da bo ljudstvo, posebno v jezikovno mešanih krajih, zmirom bolj zdvijano in da se je bati še drugih izgredov, to so zakrivili največ tisti, ki so začeli ščuvati zoper vero in duhovnike, in tisti, ki bi to lahko zabranili in duhovnike pod svoje varstvo vzeli, namesto tega pa le duhovnikom priporočajo, naj se zoper napade sovražnikov zavolj ljubega miru nič ne branijo! Toliko za danes.

Narodna nehvaležnost.

V zgodovini nekdanjega, danes že mrtvega naroda grškega pripoveduje se o možu, imenoma Aristid, ki si je za svojo domovino stekel neveljavih zaslug, in vzlic temu je bil vsled nakan čestihlepnega tekmeca Themistokleja, kojega licemernim besedam je zapeljano ljudstvo verjelo, prognan iz svoje domovine. A ko se je to ljudstvo zopet za-

vedlo, poklicali so vzornega občana nazaj iz prognanstva ter ga obsipali s častmi, slavo in ljubeznijo. Provročitelj Aristidovega prognanstva, nečimurni Themistoklej, — prejel je svoje plačilo, — prognali so ga iz domovine in prominol je kot izdajica svojega naroda v daljni tujini, zemlji perzijski.

Ta dogodjaj iz grške povestnice — in povestnica je učiteljica življenja — šinil nam je na misel, ko smo čitali minole dni razne izjave novinarske o odstopu g. dr. Riegerja s političnega pozorišča, in da se namerava sivolasi češki voditelj umakniti iz javnega življenja v zasebno. Važen namen v prevažnem trenutku. Domnevali smo vedno, da bode stari ta neumorni bojevnik za prava naroda s češko zastavo v roki, ko je vselej visoko vihtel narodu v čast, neprijateljem v trepet, padel jednóč na bojišću slave sredi čeških junaških vrst, ki so ga vedno priznavale za svojega voditelja in svetovalca; — a nasprotno! Rieger, do grla sit javnega življenja, hoče odstopiti in se umakniti v tiho rodbinsko zatišje in tu preživeti poslednja svoja leta.

Ni to opešanje močij, koje sili g. dr. Riegerja k temu koraku, a tudi ne duševno opešanje in malomiselnost, ki mu iz njegovih rok hoče ugrabiti svetovaelavsko bandero, temveč oni nečuvni boj, ki ga je moral bojevati v poslednji dóbí; boj, ki se ni bil zoper njega vitežkim načinom, pošteno, temveč zavrtno, podlo, kakor to delajo laški lazaroni. Bojevati se je bilo dr. Riegru z vladó za vsako pèd narodnih pravic, boriti z Nemci, ki so združeno, v složenem voju vselej postopali proti najnevarnejšemu in glavnemu neprijatelju Riegru, dalje boj z Mladočehi, — za njega označenje nam pa nedostaje besedij.

Jedva zablesti jutranja zarja na temnem obzorji češkega kraljestva, že se je postavil junaški Rieger na čelo buditeljev; s plamtečo, močno besedo klical in dramil je speče na delo, organizoval je voje čeških bojevnikov in sam kot zastavonoša planil je s čarobnim gèsлом: „Nedejme se!“ v ljuti boj za dragi svoj narod. On je vzdramil zlato Prago, „Rim slovanski“, k novemu življenju, ter v istini iz nje ustvaril mater čeških mest. Pridobil je za zgodovinske namene in prava češko plemstvo, bratom našim ob srebropèni Vltavi zgradil je prekrasni „Talijski hram“, „Národní divadlo“; prvi je on razvnel društveno življenje in mu kazal pravo smér; največ je pa Rieger prispel v povzdigo češkega šolstva, o kojem do leta 1848 ni bilo ni duha ni sluha; priporil je narodu češko vseučilišče, in te dni dovoljeno češko bogoslovsko fakulteto, snoval in zalagal je blagodejna podjetja svojemu narodu, budil njegovo zavest, da, on sam je založil češko novinarstvo, založivši „Národní Listy“, — tisto glasilo, katero danes iz hvaležnosti svojega ustanovnika in največjega dobrotnika pribijajo na križ, bljujejo mu v obličje, posmehujejo se mu in ga zasramujejo!

Nedostaje nam tu prostora, da bi hoteli naštetí vse Riegrove čine, s kojimi je obdaril mili svoj narod; besed nam zmanjkuje, da bi po zaslugi mogli oceniti in izkazati spoštovanje svoje vzorni nesebičnosti, s koje se odlikuje češki Aristid!

A porodil se je bratskemu nam narodu tudi slavohlepni Themistoklej (Grégr), povsem sličen grškemu, in proglašá poštenega, rodoljubnega Aristida izdajico naroda in ga odriva ter podí iz narodne službe, samega sebe ljudstvu nastavljaóč, naj ga molijo, plešejo okoli svetopisemakega zlatega teleta! In kakor grški Themistoklej ni rešil svojega naroda ter moral prognan zapustiti domovino svojo: istotako nastane dóbá, ko bode češki Themistoklej, proklinjan od svojega roda, kojega je s svojo zaslepljenostjo pahnil v pogubo, prejel zasluženó svoje plačilo.

Odstopi li dr. Rieger s političnega torišča, vsa odgovornost zadene Mladočeha. Ost Riegrovega koraka čutila bode pa hudo vlada sama, ki je še največ pomogla Mladočehom na noge, tem Mladočehom, katere je cesar nazivljal „prečudno družbo“. Naše tiskovne razmere zabranjujejo nam, da bi tu povedali odkrito resnico; toda toliko smelo rečemo, da bi bil Riegróv odstop slaba vest Taaffejeve vlade in za vse, kar bi se tudi nadalje dogajalo na Češkem, odgovorna bi bila poleg Mladočehov jedino vlada.

Kako bi se po Riegrovem odstopu vršila češko-nemška sprava, vsak previden človek presodi že naprej lahko; pomenil bi zmago Nemcev in novo trpno opozicijo češkega naroda, h koji bi bili vsled političnih in bratskih vezij prisiljeni i mi — Slovenci!

Preobratov morali so doživeti vsi narodi, in tudi narod češki dospeje do tega usodnega cilja, za kojim se drvi slepo. Obistini se li Riegróv odstop, bode to črn madež daljšega mladočškega postopanja, kakor bode tudi z zlatimi črkami zabeleženo v povestnici plemenito in neumorno delovanje češkega Aristida za pravno in gmotno povzdigo češkega naroda!

Čehom vedno zvesti bratje Slovenci se pa nádejamo, da bode jeklena nprav dr. Riegra premogla vse te napade in skušnje ter bode tudi nadalje moško vztrajal na političnem bojnem polji; Bog ne daj, da bi odstopil, ali da bi ga usoda poklicala z narodnega bojišča, narod bi bil brez — očeta, Čehi bi postali „sirotki“, kakor po Žižkovi smrti, ko se je narod medsebojno klal do usodne bitve pri Lipanéh. Ponosno naj znova vihrá rudečebela zastava češke samostojnosti in svobode in vodi naj brate naše duh Havlíčka, Palackega in Riegra po trnjevem potu vzlic napadom od raznih strani do zaželjenega miru. Vse to smo i mi Slovenci med nami doživeli.

Nedavno izrazil se je ogerski minister povodom Bismarckovega odstopa nastopno: „Hvaležnost med ljudmi je redka, med narodi pa še redkejša.“ Isto velja pri nas Slovencih. Zaslug onih môž, koji so nam pošteno služili, koji so stali na čelu naroda neustrašeno v najhujših dóbáh, spominjamo se stoprav po smrti, — in vest se jame vzbujati in klicati k — posmrtni hvaležnosti!

(Dalje v prilogi.)

kosila, torej jima razven vina družega ne nosite na mizo.“

Prisede k nama ter se jamemo pogovarjati o narodnih razmerah na Kranjskem in slovenskem Štírskem. V kratkem smo bili vsi jednih mislij, jednega srca. Ko poldne odzvoní, povéde naji oče župan — to je bil namreč najin gostitelj — na lepo, veliko posestvo. Na dvorišči sva se umikala vsem puranom in kokošim in lepo, uljudno pozdraviva mater županjo, koja je baš iz peči na dolgem loparji devala pečene hlebce.

„Tu sem priveel na obed dva gospoda študenta. Rada bi kočček gnjati“, — smeji se župan. „Obedovali bomo pa v izbi.“

To vam je bilo kosilo! Štiri ploščke juhe, vsakemu kos govejega mesa in tudi suhega, kruh ko nunska pogača in vince ko olje.

Mati županja nama je sama polagala meso na plošček in naji je neprestano spodbadala. Mogoče, da je najin tek in slast budil v ženi simpatije. Možno, da si je mislila: Bog vedi, kako dolgo se nisva že nasitila v krčmi. Županu pa sem dalje pripovedoval o Slovencih, o ljubljanskih razmerah in dijaškem življenju.

Dočim so usta morala opravljati svoje delo, sva kaj rada odgovarjala na vsa vprašanja. Zvedela sva

tudi mnogo novic od župana, koji nama je dal zajedno navód, kako bi koristno in v najin prospeh obhodila vso okolico. Priporočil naji je prijateljem svojim, naj se pri njih zglašiva z njegovim pozdravom, kajti bolje se nama bode tu godilo, nego v krčmi. Njegovim dobromislečim besedam sva povsem pritrjevala, in izpivši zadnjo kapljico slastnega Ljutomerčana, vstaneva.

Mati županja, kateri sva morala pripovedovati vse zanimljivosti o najinih materah, zavila je še vsakemu lep kos gnjati v papir. In iskreno oba zahvalivši na tej slovenski gostoljubnosti, poslovim se jaz prvi ter odrinem, prijatelj se je pa še razgovarjal z očetom županom.

„Gospod študent“, dé dobrosrčna gostiteljica, „odrežite si še krajec kruha na pot.“

Čuvši te besede, jo hitro pobrišem preko dvorišča. Šine mi v glavo neki rek o „prosjaškem kraju“. Polije me rudečica, da sem kar gorel. Malo se zmenim za to, da sem bacnil petelina in stopil domačemu psu v svoji zadrežnosti na rep; lajal je za menoj, kakor bežečim tatom.

Kar čujem za hrbtom prijatelja, rekoč: „Čemu neki tako bežiš? Kdo te podí? Ali si prejel na pot krajec?“

„Odrezal sem dva velika brtavsá; tu imaš jednega za večerjo; saj česa prihraniva, prigriznila bova s svinjino vred kje na mrvi.“

Jaz se udam.

„Veš kaj, to-le je pa vendar prosjačenje!“

„Molči in spravi kruh v žep, dijakom se vse odpušča. Malo se to smatra zares, malo pa za šalo; dijakom se privošči. Najin gostitelj je v obče znan kot priljubljen mož, in da bi odklonil, bil bi ga razžalil.“

Vzamem torej kruh, ozreva se še enkrat po prijaznem Sv. Križu — tako se namreč nazivlje kraj in je rodišče premil. našega knezoškofa — ter veselo odrineva dalje. Na najbližji meji zapišem v svoj dnevnik, kako naji je pogostil oče župan in mati županja obdarila s krajcem. Slično so naji vsprejemali vsi županovi prijatelji in znanci; podajali so naji kar od vasi do vasi.

Takó sva po ceni obhodila velik del spodnje Štírske, prepotovala Hrvatsko v pomejnih krajih in vso dolensko stran na povratku. In dospévši zopet domov, uvidela sva v najino presenečenje, da sva od skromne denarne svote prinesla še polovico nazaj. „Oj radostno dijaško potovanje!“ A. S.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. avgusta.

Notranje dežele.

Dr. Radey. Zadnja „Südsteierische Post“ piše, da je g. dr. Radey le nerad prevzel mandat za deželni zbor in se že tačas izjavil, da ne prevzame mesto deželnega glavarja namestnika, kar je bil v zadnjem zasedanju. To svojo misel je nedavno ponovil za slučaj, da bi ga vlada priporočila, ker bi moral preveč zanemarjati svoj notarski posel. Radovedni smo, kdo zasede to mesto.

Državni poslanec Miha Bobrznyski se je odrekel profesuri na krakovskem vseučilišču ter prevzel mesto podpredsednika gališkemu deželnemu šolskemu svetu s sedežem v Lvovu.

Ogerski budget. Neki ogerski list poroča, da se bodo troški državnega proračuna za prihodnje leto popolnoma pokrili z dohodki. To je lepo, a dvomljivo.

Prostozidar — ravnatelj. Ogerski uradni list je objavil imenovanje profesorja Bele Etödiya ravnateljem Franc-Josipovega zavoda v Budi. Ta profesor je prostozidar. — Lep sad popustljivosti v višjih katoliških krogih!

Vnanje države.

Črna Gora. Večkrat se je že poročalo o nemirih na črnogorsko-turški meji, namreč med Črnogorci in Albanci. Imenovani mejaši so se prepirali zaradi pašnika Velipolje, do katerega so si hoteli Črnogorci prisvajati pravico proti volji Albancev. Da bi preprečili te prepire, ste se že pogajali črnogorska in turška vlada, toda s slabim uspehom. Zdaj pa zatrjujejo najnovejša poročila iz Skadra, da je od Bidajeta Mekheme prišel odlok, vsled katerega nimajo ni Črnogorci ni Albanci nikakih pravic do imenovanega pašnika, ki je namreč država na last. — Duobus certantibus tertius gaudet.

Srbija. Ne samo avstrijski podložniki, temveč tudi njene sosedne države veselile so se dogodka ki se je vršil te dni v naši slavni cesarski družini. Iz Belega Grada se 31. p. m. poroča namreč: Povodom poroke Nj. c. kr. vzvišenosti presvite gospe nadvojvodinje Marije-Valerije z nadvojvodo Franč škom Salvatorjem je odposlala vlada voščilo brzojavnim potem. Ob enem pa tudi ukazala Simiču, svojemu zastopniku na Dunaji, da naj osebno izreče voščila tem povodom. — To kaže, da se je povrnila prejšnja naklonjenost med Avstrijo in Srbijo, kar nas more le z veseljem navdati.

Bolgarija. Veliko je bilo veselje v bolgarskih političkih krogih, ko se jim je zagotavljalo, da bo Turčija ugodila bolgarski noti z ozirom na versko vprašanje. To veselje pa so jim skalile tri druge evropske države, namreč Rusija, Srbija in Grčija, ki ugovarjajo imenovanju bolgarskih škofov za macedonske Bolgare. Vkljub vsem tem oviram upajo bolgarski političski krogi vendar-le, da bo Turčija ugodila opravičeni želji bolgarske vlade. Naj bo pa temu že tako ali tako, Bolgari vendar ne vedo, pri čem da so, dokler ne bo to vprašanje rešeno črno na belem.

Francija. V zbornici je opomnil Constans na interpelacijo zaradi francoskega izseljevanja v Argentino, da bode ostro postopal proti onim, ki tajno pospešujejo izseljevanje v napominano ameriško republiko. Na to je bil sprejet dnevni red, v katerem je vlada naprošena, naj vredi izseljevanje v premorske naselbine. — Zbornica je glasovala za podporo 200.000 frankov v st.-etiennskih rudnikih ponesrečenim delavcem.

Nemčija. Kakor se poroča iz Kiela, spremljalo bode 14. t. m. nemško vojno brodovje nemškega cesarja Viljema na Rusko. Ta obisk ima bajno povsem vojaški značaj, zato ne bode bajno nikakih slavnostij. Obisk nemškega cesarja v Petrovem Dvoru pa ni nameravan, kakor so poročali listi.

Turčija. Najnovejša poročila iz Carjigrada prinašajo naslednje podrobnosti o tamošnjih armenskih nemirih: Ko je bila v nedeljo v armenski cerkvi služba božja, stopil je zloglasni Armenec na leco ter jel ljudstvo nespametno nagovarjati. Mašnik je prihitel k njemu ter mu hotel zabraniti to nespodobnost, na kar je vznemirjevalec na-nj ustrelil. V tem trenutku so potegnili še drugi Armenci svoje nože izza pasa ter so začeli pretiti. Da, njih razburjenost je bila tolika, da so šli z oboroženimi rokami na vojake in žendarme, kateri so prišli na lice mesta delat mir in red, kar se jim je tudi kmalu posrečilo. Tri glavne armenske rogovileže so usmrtili njih lastni sovražniki. Preiskava teh nemirov, ki so bili naprjeni predvsem proti armenskemu patrijarhu, izročila se je vojaškemu sodišču, katero je v to svrhu sestavilo vojno ministerstvo.

Argentinitja. Iz te ameriške države so prihajala zadnji čas žalostna poročila o punku. Vstaši so oblegali tamošnje mesto Buenos-Ayres dva dni ter napravili mnogo škode. Punt je zdaj neki zatrt, generalu Roki se je posrečilo podvreči si upornike brez vsakega pogoja. Strah in vznemirjenost prebivalcev sta ponehala. Promet se je zopet pričel. Kakor vsak punt, terjal je tudi ta mnogo žrtev, kajti 1000 ljudij je mrtvih, 5000 pa ranjenih.

Izvirni dopisi.

Iz Karlovca, 28. jul. Dne 24. julija je umrl v tukajšnjem frančiškanskem samostanu oče Gratus Pfeifer, vikar in izpovednik c. in kr. bolnišnice. Še po zimi je obolel na influenco, katere se ni mogel osloboditi in iz katere se je izcimila vsled novega prehlajenja plućnica, katera ga je mučila cela dva meseca. Trpel je veliko ali je bolečine popolnoma udan v božjo voljo prenašal, dokler ga ni Bog poklical k sebi v boljše življenje v 57. letu njegove starosti. Zadušnice so bile že 25. v župnej cerkvi sv. Trojice, ki je bil tisti dan somenski dan. V cerkvi je bil postavljen „castrum doloris.“

Sprevod pa je bil tisti dan popoldne ob 6. uri iz cerkve sv. Trojice, kjer je bilo mrtvo telo blagoslovljeno po gospodu dekanu Miljanu, ki je vodil kondukt. Pogrebu so prisostvovali vse šole, veliko število meščanstva, med katerim je užival pokojnik mnogo simpatij, duhovniki iz okolice in iz mesta, vsi frančiškani, vojaška godba, ali posebno je bilo lepo, da je šel za krsto sam tukajšnji general s častniškim zborom. Ko je bilo mrtvo telo blagoslovljeno in v grob položeno, odpeli so mu tukajšnji pevači poslednjo pesem žalostinko.

Pokojnik je bil skoraj skozi 16 let spovednik c. in kr. vojaške bolnišnice, ker je bil vešč več jezikov. Bil je pa „pater Gratus,“ kakor ga je vsakdo imenoval, posebno ljubljen in spoštovan v celem mestu. Saj pa tudi ni bilo hiše, kjer ni bil on, bodisi že pri žalostnih ali veselih dogodkih, prisoten. Znal je biti v društvu vesel, ali je znal tudi žalostne potolažiti s svojo umestno besedo. Neumoren v svojem poklicu, bil je pripravljen noč in dan podeliti vsakemu zadnjo uteho, a umrle vojake od tukajšnje posadke spremljal je on skozi toliko let k zadnjemu počitku, a njemu je zato izkazal zadnjo čast sam general.

Gratus Pfeifer je bil rojen Slovenec iz Ljubljane, pa je ostal dober rodoljub do zadnjega diha; bil je vzoren duhovnik, a imel je tudi veliko znanje, posebno se je mnogo bavil z jeziki; zapustil je lepo zbirko knjig. Živel je v Karlovcu skoro dvajset let, ter zapustil za seboj v vsakem pogledu lep spomin. Naj v miru počiva!

Dnevne novice.

(Z Dunaja) nam brzojavlja prijatelj: Deželni šolski nadzornik g. Smolej je na svojo prošnjo umirovljen in odlikovan z redom železne krone tretje vrste. Ravnatelj na ljubljanski gimnaziji g. Josip Suman je imenovan deželnim šolskim nadzornikom na Kranjskem. G. dr. Rudolf Junowicz je imenovan ravnateljem višje realke v Ljubljani.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca julija vložilo je 310 strank v mestno hranilnico ljubljansko 105.630 gld. 81 kr., vzdignilo pa 138 strank 37.968 gld. 50 kr.

(Iz rodoljubnega Kranja) prišlo je te dni „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji“ 41 gld. (reci: jedeninštirideset goldinarjev) v podporo onim revnim visokošolcem, ki pridejo bodočega oktobra t. l. na Dunaj študirat. To znatno svoto je nabral društveni poverjenik gosp. Avgust Drukar, notarski kandidat v Kranji. Darovali pa so sledeči požrtvovalni rodoljubi: dr. Val. Stempihar, odvetnik, 5 gld.; neimenovan 5 gld.; Karol Šavnik, župan, lekarnar in posestnik, 5 gld.; Franjo Žužek, c. kr. inženir, 5 gld.; Edvard Globočnik, okrajni zdravnik, 5 gld.; Karol Florian, zasebnik, 2 gld.; Davorin Karlin, c. kr. profesor, 1 gld.; Ciril Pirc, c. kr. profesor, 1 gld.; Viktor Globočnik, c. kr. notar, 5 gld.; gospa Josipina Schiffrer, posestnica, 5 gld.; Valentin Prevec, posestnik, 2 gld. — Vsi imenovani darovali so že v lanskem letu jednake svote. Slava in iskrena hvala jim! Da bi mnogo slovenskih mest in trgov posnemalo vzgledni Kranj!

(Iz Celovca) se nam poroča, da še ni znan oni zločinec Pedkloštrum; tudi se ne vé, ali je bil Slovenec ali od nasprotne stranke. Vkljub temu pa liberalni listi, pred vsemi „Belaška Urša“ na nečuden in nesramen način kujejo kapital zoper Slovence. Ostale vrste našega dopisnika moramo sami čitati, sicer nas zapečatiijo.

(Doktorja modroslovja.) Naša rojaka, gojenca v rimskem jezuitskem kolegiju „Germanicum et Hungaricum“, č. g. Janez Ev. Koren iz Metlike

in Frančišek Ušeničnik iz Poljan sta bila koncem šolskega leta na gregorijanskem vseučilišču v Rimu promovirana doktorjema modroslovja. — Letošnje duhovne vaje za duhovščino ljubljanske škofije — od 25. do 29. avgusta — bode vodil č. o. Viktor Kolb S. J.

(Mestni občinski svet) ima v torek, 5. dné avgusta, sejo; dnevni red priobčimo v prihodnji številki.

(Veselica slovenskih abiturijentov) obseza 4., 5. in 6. dan avgusta t. l. — V jutro 4. dné ob 11. uri zberó se vdeleženci, zajedno prirejevalci, v čitalnični dvorani k pozdravu. Po poldnevu ob 2. uri vrši se zadnja glavna skušnja, na večer ob 8. uri prične se abiturijentska beseda na čitalničnem vrtu. Vspored te besede razporeja se sledeče: Uvod: 1. Herald: Ouvertura iz opere „Zampa“. 2. Czerny: potpourri: „Venček pesnij“; prva podoba: „Abiturijent ob slovesu“. Samogovor in proslav. Govori Fran Prosenec. Druga podoba: „Abiturijentski koncert“. 1. G. Mašek: „Kdo je mar?“; poje moški zbor, spremlja vojaška godba, samospeva pojeta gg. Fr. Bučar in Jos. Pajsar; četverospespe izvajajo gg.: Iv. Pribil, Avg. Štamcar, Avg. Pucihar in Jos. Paternoster. 2. Al. Kokalj: „Samo“; epično-lirična pesem. Govori Janko Robida. 3. A. Nedved: „Dijaška“; poje moški zbor; samospev iz vaja g. Fr. Bučar. Tretja podoba: „Abiturijenti na razpotji“. 1. „Pobratimstvo“. Govoré: Janko Vencajz, Božidar Vodusek, Josip Žener, Alojzij Kokalj in Anton Nagodé. 2. A. Foerster: „Pobratimija“; poje moški zbor; samospev poje g. Jos. Pajsar; četverospespe pojó gg.: Iv. Pribil, Avg. Štamcar, Avg. Pucihar in Jos. Paternoster. Besedi sledi prosta zabava. — V jutro 5. dné avgusta poleté abiturijenti na „Rožnik“, kjer prisostvujejo sv. maši ob 7 uri. Sv. mašo daruje prečast. gosp. konzist. svetovalec prof. Tomo Zupan. Ob 10. uri istega dné bode v čitalnični dvorani slavnostna seja; ob 1. uri popoldne skupni obed v čitalnični restavraciji. Na večer se otvori ob 8. uri na Kozlerjevem vrtu „dijaški komers“, ki velja zajedno za odhodnico. V jutro 6. avgusta odpotuje večina vdeležencev na Bled. — Pokroviteljstvo veselice je prevzel gospod dr. Ivan Tavčar.

(Dopolnilne volitve za deželni zbor isterski) bodo: Dne 25. avgusta v volilnem okraju Volosko-Podgrad; kmečke občine volijo tu dva poslance, volišče je v Voloskem. Dne 30. avg. pa volijo mesta Volosko, Kastav, Lovran in Mošćenice jednega in mesti Vodnjan-Pulj jednega poslanca.

(Zanimiva preskušnja.) Na željo mesarskega mojstra in hišnega posestnika v Ljubljani, g. Jan. Černe-ta, pride iz Zagreba učitelj gluhonemcev, g. Adalbert Lampe, ki je tudi sam gluhonem in l. 1885. ondi ustanovil prvi zavod za gluhoneme otroke, da se vdeleži preskušnje s sinom Antonom g. Černeta v novem šolskem poslopji prve mestne deške šole. Gluhonemi Anton Črne je bil v zagrebškem zavodu le deset mesecev in prestal skušnjo z izvrstnim uspehom. Občinstvo, katero zanima, je povabljen k preskušnji, ki se bode vršila dné 4ega avgusta ob 9. uri zjutraj v imenovanem šolskem poslopiu.

(Pri pevski slavnosti) „Slovenskega pevskega društva“ bodo sodelovali sledeči slovenski pevski zbori, ki so ob enem vsi izvršujoči člani društva, in sicer: Pevski zbor iz Brežic, Krškega, Sevnice, Pilštajn-Kozjega, Laškega, Celja, Žalca, Šoštajna, Šmarja, Sv. Križa pri Slatini, Maribora, Ormoža in Ptuja. Iz posebne prijaznosti sodelujeta pri letošnji slavnosti polnoštevilno „Ljubljanski čitalnični pevski zbor“ in društvo „Slavec“. Imeli bomo priložnost, občudovati poleg mogočnega zbora „Slovenskega pevskega društva“ koje bode nastopilo z blizu 200 peveci, posebno krasne glasove in izvrstno petje ljubljanskih pevcev. Osobito pa opozarjamo vse rodoljube in prijatelje slovsanske glasbe na društveni mešani zbor, ki še v tako mnogobrojnem številu nikjer na Slovenskem ni nastopil. Z veseljem moramo pripoznati, da so posebno častite pevkinje zelo naklonjene našemu društvu, da moramo v mnogih krajih ravno nje, ki priganjajo omahljive in mlačne pevce k petju in vajam, najbolj zahvaliti, da napreduje petje tako izvrstno, da so glavne pevske vaje jako povoljne. Prepričani smo, da nas bode tudi Ve na dan slavnosti počastile polnoštevilno in nastopile z isto navduševalno silo, s koje

ste delovale za društvo do sedaj, ter s tem pokazale pred celim svetom, da ste zveste hčerke matere Slave, da ste Slovenke.

(Nesmiselno trebljenje jezika). — kakor smo že čisto poudarjali na tem mestu, — zavaladalo je zdaj v nemški literaturi. Dobro tuje besede, ki so se vdomačile med nemškim meščanstvom, odstranjujejo se in na njih mesto uvajajo novi, popačeni in neumevni nemški izrazi. Tako se n. pr. vrednik tukajšnje „Schulzeitung“ ne imenuje več „redacteur“, temveč „schriftleiter“. Toda to je še nedolžno. Puristi v napominanem listu so takó prenapeti, da izbacivajo dobre besede-tujke, in te zopet nadomeščajo s tujimi izrazi. Namesto prikladne besede „Correspondenz-Karte“ posluževali se bodo gospodje od „sprachverein“-a izraza „Postkarte“. No, ta beseda je pa istotaka tuja, kot prva; kajti beseda „Post“ je romanskega izvora, in „Karte“ grškega. Tedaj peš za — vozom!

(Obesil se je.) kakor se nam poroča iz Kočevja, minoli četrtek nad 60 let star mož v svoji hiši četrto ure od mesta v Savki Vasi. Žalostne domače razmere so bile nekda vzrok nesrečnemu samomoru. Zapustil je celo kôpo otrok. — Žalosten sad indiferentizma.

(Novo mašo) bode daroval v nedeljo 10. t. m. v cerkvi Jezusovega Srca č. gosp. Erazem Otokar Rybák, član reda usmiljenih bratov, rodom iz Prage.

(Prepovedana zdravilna sredstva.) Na podlagi izjave najvišjega zdravstvenega sveta prepoveduje ministerstvo notranjih zadev prodajo takozvane „ameriške vodke za lase od prof. Whita“, ker je dokazano, da obseza mnogo svinčenih primeskov, ki so povsem zelo škodljivi človeškemu zdravju.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Č. gosp. M. Stole, kapelan pri sv. Emi, gré v pokoj; na njegovo mesto pride novomašnik č. g. R. Vaelavik. Novomašnik č. gosp. Anton Kolar pride za II. kapelana v Vitanje. Č. g. M. Gabere, doslej v začasnem pokoji, stopi zopet v službo za kapelana pri sv. Križu na Murskem poiju. Č. gosp. A. Keček je premeščen od sv. Križa v Trbovlje, odtod pa č. g. J. M u h a v Čadran.

Telegrami.

Dunaj, 2. avgusta. Uradni list naznanja: Cesar je podelil deželnemu šolskemu nadzorniku v Ljubljani povodom njegovega umirovljenja red železne krone tretje vrste, imenoval ravnatelja na višji gimnaziji Šuman a n a dež. šolskim nadzornikom, dr. Junowicza ravnateljem na realki. Naučni minister je nadzornika Šuman a n a pridil deželnega šolskega svetu. — Druga izdaja uradnega lista je objavila cesarjevo pismo na grofa Taafeja, ki se glasi: Ljubi grof Taafe! Z ganjenim srcem sem povodom poroke moje hčere nadvojvodinje Marije Valerije sprejel v čestitkah iz vseh delov države dokaze ljubeznipolnega sočutja, s katerim moji zvesti narodi od nekdanj spremljajo usodo moje hiše. Izražujoč za te izjave zvestobe in udanosti vsem korporacijam in osebam mojo, cesarice in naših ljubljenih otrok srčno zahvalo naglašam svoje veselje, da so tudi tem povodom zalagali ustanove raznih vrst in z dobrimi deli ohranili trajen spomin na poroko moje hčere. Ukazujem, da to zahvalo javno naznanite. — Ogerski uradni list je objavil enako pismo na ministerskega predsednika Szaparyja.

Praga, 1. avgusta. Poslanec dr. Mattuš je izstopil iz konsorcija „Politike“, ker je pričela pisati proti spravi.

Carigrad, 1. avgusta. Danes so tu zaprli do 300 Armencev. — V Mekki je dne 29. julija umrlo 71, dne 30. julija 84 oseb za kolero.

Gibraltar, 1. avgusta. Avstrijsko brodovje je včeraj odplulo proti Portsmouth-u, odkoder se obrne proti Nemčiji in Daniji.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	urakomara v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	741.1	20.9	sever	jasno	
12. u. pop.	738.7	28.4	svzhod	"	0.00
9. u. zveč.	738.2	21.0	"	"	

Srednja temperatura 23.4° za 3.6° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

2. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gld.	40	kr.
Srebrna 5 1/2 „ 100 „ 16% „	89	„	60	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	108	„	75	„
Papirna renta, davka prosta	101	„	25	„
Akcije avstr.-ogerske banke	982	„	—	„
Kreditne akcije	305	„	75	„
London	116	„	20	„
Srebro	—	„	—	„
Francoski napoleond.	9	„	21	„
Cesarski cekini	5	„	50	„
Nemške marke	57	„	75	„

Umrli so:

V bolnišnici:

29. julija. Marija Nartnik, gostija, 63 let, tumor cerebri.
30. julija. Martin Okrogar, gostjač, 62 let, srčna hiba.

Pojasnilo.

Gospod dr. Ivan Tavčar je prav po nepotrebnem odgovarjal na moje odprto „prošnjo“. Dolžnost mi je, da ob kratkem pojasnim vso stvar.

Resnica je, da je sodišče priznalo do zadnjega vinarja zahtevani znesek 398 gld. 81 kr. s pripadki vred g. dr. Ivanu Tavčarju, toda le potem, če g. dr. Ivan Tavčar s prisego potrdi, da mi je dal koncem l. 1887 stroškovnik, glaseč se na 398 gld. 81 kr., da sem mu stroškovnik potrdil in ga prosil, da me počaka.

Resnica je, da je g. dr. Ivan Tavčar to storil in vse s prisego potrdil.

Resnica je tudi, kar vedno trdim, da mi g. dr. Ivan Tavčar ni dal stroškovnika, glasečega se na 398 gld. 81 kr. koncem l. 1887, pač pa mi ga je poslal datiranega 5. julija 1887, ki se je glasil na 254 gld. 87 kr., na katerega sem dne 8. avgusta 1887 plačal na račun 100 gld. Resnica je tudi, da sem pri tej priliki prosil, naj me g. dr. Ivan Tavčar za ostalo počaka; tako sem dne 30. junija 1888 plačal 150 gld. na ta stroškovnik.

G. dr. Ivan Tavčar se spodtika nad mojo trditvijo v „prošnji“, da sem po mojem mnenji dvakrat plačal 250 gld., in me prišteva slabim plačnikom. Ne trdim, da bi bil dober plačnik, a to trdim, da vse pošteno plačam, če ne morem danes, pa jutri, kakor to nanese gospodarstvo.

Da nisem ravno tako slab plačnik, priča to, da sem g. dr. Ivanu Tavčarju plačal

dne 8. avgusta 1887.	100	gld.	—	kr.
„ 30. junija 1888	150	„	—	„
„ 24. septembra 1889	200	„	—	„
„ 1. maja pod št. 8235 od sodišča priznanih stroškov	195	„	36	„
„ 29. junija 1890 poslanih	250	„	—	„

Naj sedaj č. štatalji sodijo, da nisem ravno slab plačnik.

Kako pa je mogel narasti stroškovnik od 5. julija 1887 do 31. decembra 1887 od 254 gld. 87 kr. na 398 gld. 81 kr., torej za celih 143 gld. 94 kr., to mi je še danes nerešena — uganka.

Računa od 5. julija dalje mi g. dr. Ivan Tavčar ni hotel dati kljub temu, da sem večkrat prosil ustmeno in pismeno.

G. dr. Ivan Tavčar dalje trdi, da me je čakal mnogo let. Iz prejšnjega pa vsakdo razvidi, da temu ni tako.

Da pa sem se upiral plačilu in nadlegoval sodišče, imel sem temeljni vzrok. Kakor sem rekel, plačal sem bil g. dr. Ivanu Tavčarju na prvi stroškovnik 250 gld., torej bi bil moral doplačati še 4 gld. 87 kr., toda prejel sem pismo od gosp. dr. Ivana Tavčarja z dne 31. decembra 1888, glaseče se: Vasega dolga v vaših zadevah je 436 gld. 69 kr. itd. To je pač velika svota.

Zelo smešno pa se meni vidi, ko pravi g. dr. Tavčar mej drugim: „V nedeljo 29. junija 1890 pošlje mi po svojem otroku nekaj denarja.“ Zakaj gospod ne pové, koliko. Morebiti zato ne, ker ga je prinesel otrok?!

Dolg, za kojega je g. dr. Ivan Tavčar vodil proti meni eksekucijo na premoženje, znašal je 213 gld., troški od mobilne eksekucije 8 gld. 62 kr., in obresti od 24. septembra 1889. Proti tej eksekuciji, ki se mi ni zdelo umestna, napravil sem ugovor, se vé, brez uspeha. Prej ko sem dobil rešitev ugovora, bila je prodaja premoženja določena na 17. dan aprila in 1. dan maja t. l., proti kateri sem tudi vložil ugovor. Ker pa se je g. dr. Ivanu Tavčarju potrebno zdelo, napraviti mi še večje troške, vložil je prošnjo na deželno sodišče že dne 4. aprila 1890 za vknjižbo na moji dve posestvi in stvar tako naglo pospešil — kakor sam pové — je imela biti dne 30. junija cenitev mojih posestev. Da se temu ognem, poslal sem dne 29. junija 250 gld. dobro vedoč, da preseza poslana svota dolžni znesek, in dostavil, naj mi g. dr. Tavčar napravi primeren račun in dá postavno pobotnico.

Da je morala biti pobotnica legalizovana, je jasno iz povedanega, da mi je g. dr. Ivan Tavčar na dve strani napravil troške.

Jalov je tudi izgovor radi ustavljenе tožbe s pravico ponovljenja, ko sem mu poslal toliko denarja.

Očitna neresnica pa je, ko piše g. dr. Tavčar, da je naročil otroku, naj pride oče v tednu k obračunu in po legalizovano pobotnico. Če se je pobotnica sestavila drugi ali tretji dan, to mene malo briga; resnica je, da jaz pobotnice še danes nimam, in ménim, da je tako dolžnost g. dr. Tavčarja meni pobotnico izročiti, kakor je bila moja plačati, četudi za vse drago plačilo nimam drugega, kakor nekaj zgubljenih pravn. Tudi jaz lahko rečem, da zgubljene pravde kažejo, s kom sem imel opraviti.

Kurja Vas pri Ljubljani št. 4.

Janez Borštnik.

Služba organista in mežnarja

razpisana je pri sv. Marku niže Ptuja do konca septembra t. l. Prosilci naj svoje prošnje vložijo pri cerkvenem predstojništvu. (3—1)

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočá
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Najboljša (30-20)
brnska sukna
razpošilja po originalnih
tovarnih cenah
tovarna knega sukna
Siegel - Imhof
v Brnu.
Za elegantno
pomladno in poletno
moško obleko
zadostuje odrezek v dolžini
3 10 metra, to je 4 dunjski
vatil. — Odrezek velja:
gld. 4-80 iz navadne,
gld. 7-75 iz fine,
gld. 10-50 iz jako fine,
gld. 12-40 iz najkrajše
pristine ovčje volne.
Tudi se dobé v največji
izbiri: s svilo prečkana
grebenasta sukna, blago za
egričarje, liden za love in
tuničte, peruvienne in to-
sking za salonske obleke,
predpisana sukna za gg.
uradnike, blago iz su-
kanca, ki se sme prati,
pristno pique-gilet-blago itd.
Za dobro blago in točno
dopušiljatev se jamči.
Uzorci zastoj in franko.

Na mnogostransko zahtevanje.

Na vrtu starega strelišča
v soboto, dné 2. in nedeljo, dné 3. avgusta 1890

Predstava

ravnatelj Rudesinda Roche-a (1)

z njegovimi 17. ruskimi, izvežbanimi
volkovi in specialitetne družbe.

Začetek ob 8. uri zvečer.

Cerklesedeži 50 kr., 1. prostor 40 kr.,
2. prostor 30 kr., 3. prostor 15 kr.

V nedeljo ob 4. uri popoldne:

Velika otroška predstava.

Vstopnina za otroke 15 kr., za odrasle 30 kr.

Svojo bogato zalogo

raznovrstnih vóz

po najnižjih cenah

priporočá slavnemu občinstvu

Franc Šiška,

kovaški in podkovski mojster,

Ljubljana, Marije Terezije cesta št. 6,

v Tönniesovi hiši. (9—9)

J. & S. KESSLER v BRNU,

7 Ferdinandove ulice 7.

Največja, najcenejša zaloga pomladanskega in letnega
blaga.

Poletensko

grebenasto sukno,

ki se dá prati in je jako ele-
gantno in trdno za gospode,
dvajsetih boj, 20 cm. širo-
kosti za

celo obleko

6-5 metra le 3 gld.

Kdor le jedenkrat kupi, pre-
priča se, kako izvrstno se dá
prati in kako trdno je.

Brnska sukna

se razpošiljajo po čudovito
nizki ceni in sicer:

po gl. 3-75 3-10 m. za celo
obleko.

po gl. 5-50 3-10 m. za boljše
obleko.

po gl. 8-50 3-10 m. za fino
obleko.

po gl. 6-— 2-10 m. za ogrtač,
franc. piquet-gilet za gl. 1-50,

Blago za talarje za prečast.
duhovščino (tudi za poletne
suknje) 1-20 m. široko .

meter gl. 1-50

Črni peruvienne in doskins
za salonske obleke po 3-25 m.
od gl. 10-— naprej.

Modno blago za gospé.

Karirano in črtasto blago
60 cm. šir. za ponošne
suknje in otroška obla-
čila, 10 m. gl. 2-50.

Joupon in tročično blago v
vseh modnih barvah 10 m.
prve vrste gl. 3-50, druge
vrste gl. 2-80.

Kupi se o priliki! Zefir-
blago, pristno in krasne
barve, 75 cm. široko 10 m.
le gl. 3-50

Brokat- in Jacquard-blago,
60 cm. široko, vseh mo-
gočih barv, 10 m. gl. 3-60.

Doris, najnovejše karirano
modno blago, čista volna,
10 m. prej gld. 10, se-
daj le gl. 6-50.

Nervy, 90 cm. šir. nežno
črtano modno blago v
najnovejših barvah 10 m.
le gl. 4-50.

Kašmir, dvojna širjava, črno
in barvano, 10 m. 4 gl.

Volneni atlas, dvojna šir-
java, volneno blago, črne
in drugačne modne barve
10 m. gl. 6-50.

Modrotiskani kreton, 10
metrov gl. 2-50
in gl. 3-20.

Elegantno in bogato omišljeni uzorci se pošiljajo gospo-
dom krojačem brezplačno.

Ceniki o perilu za gospode in gospé, o galanterijah,
uzorci sukna in rezanega blaga brezplačno in franko.
Pošilja se s poštnim povzajem. (16—16)

Najnižje cene.

Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

C. kr. priv. zavarovalnica
ASSICURAZIONI GENERALI

(Občno zavarovalno društvo v Trstu.)
(Ustanovljeno 1. 1831.)

Jamstveni zaklad družbe . . . gld. 40,758.238-42
Izsa ust. je plačala družba škod za . . . 227,371.631-43
Zavarovalno stanje v oddelku za-
varovanj življenja 31. dec. 1888 . . . 116,904.648-39
Premijski listi in premije, ki se
bodo v poznejših letih pobrale v
odd. zavarovanja zoper požar . . . 23,544.053-22

Družba zavaruje:

1. na človeško življenje v vseh mogočih sestavah.
2. Zoper škode po požaru na cerkvena, graščinska in kmetijska posestva, stanovanja in gospodarska poslopja in njihovo vsebino, raznovrstno blago, žetve, les in ogelje na prostem, kakor tudi zoper škode vsled podiranja in spravljavanja, vsled strele, plinovega razpoka in onega pri parnih kotlih.

Občinam, cerkvam, samostanom, pobožnim ustanovam in graščinam dovoljuje Assicurazioni Generali 20% odpust normalne premije.

3. Zoper škode vsled prevzivanja na blago, pridelke, ladije in druga prevaževalna sredstva mej prevažanjem na morji, rekah, prekopih, jezerih in po suhem s poštnimi vrednostnimi pošiljatkami vred.
4. Zoper škode vsled razbitja zrcalnih oken in ogledal.
5. Zoper telesne nezgode na račun prve splošne zavarovalne družbe zoper nezgode na Dunaji.
6. Zoper škodo po toči na poljske pridelke na račun »Ogerske zavarovalne družbe po toči in protizavarovalne delniške družbe v Budapešti«.

Pri zavarovalni stroki na življenje jamčijo zavarovalni pogoji zavarovancu razven drugih prednostij:

veljavnost polic v slučaju samoumora, dvoboja itd. po petletnem obdobju;

nezastavljene police ne morejo ugasniti po triletnem obdobju;

pravica do obnove (tekem 3 mesecev) polic, ki so ugasnile zaradi neplačevanja zavarovalnin, popolnoma neodvisno od zdravja še živečega zavarovanca; omejitve ničnostih razlogov za slučaj nameravane in dokazane goljufije;

brezplačno razširjenje zavarovalne veljavnosti do zneska 15.000 gld. za slučaj, ko bi bil zavarovanec poklican k črni vojski, in sicer po enoletnem obdobju;

zavarovanje ne preneha mej vojskim službovanjem za zavarovance, ki so člani stalne vojske ali domobranstva, ter se v tem slučaju priračunavajo najnižje dopolnilne premije.

Nevojniki na suhem (uradniki vojaške pošte in brzojava, vojaški zdravniki, vojaški živinozdravniki, vojaški lekarnarji, vojaški duhovniki, računski in intendantni uradniki) ali vojniki na suhem od feldveblja navzdol ne plačajo dopolnilnih premij, za vojskino zavarovanje do zneska 3.500 gld., ako je polica že tri leta veljavna.

Zavarovalni oddelek na življenje je popolnoma samostojen. Ima lastno premoženje in je od drugih strok tako ločen in neodvisen, da tudi slučajna zguba pri zavarovanju zoper požar ali škode pri prevažanju ne more vplivati na to stroko.

Družba jamči za olajšave, ki se strinjajo z zdravim trgovskim poslovanjem, tako pri odmerjanju zavarovalnin, kakor tudi pri likvidaciji škod, katere vedno točno izplačuje. (17)

Glavni zastop v Ljubljani:

C. Tagliapietra,

Gradišče št. 4.

Predzadnji teden!

Komad le 1 gold.

Predzadnji teden!

Srečke dunajske razstave

2 glavna dobitka vsak 50.000 gld. vrednosti.

Srečka je veljavna za obojno žrebanje.

Drugo žrebanje 15. oktobra.

Srečke po 1 gld. dobé se pri C.C. Mayer-ju v Ljubljani. (20-11)

Andr. Druškovič

trgovina z železnino na mestnem trgu 10,

priporoča po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, storje za štokadoranje, samokolnice, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši kamniški Portland- in Roman-cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi

lepo in močno narejena

štedilna ognjišča

in njih posamezne dele.

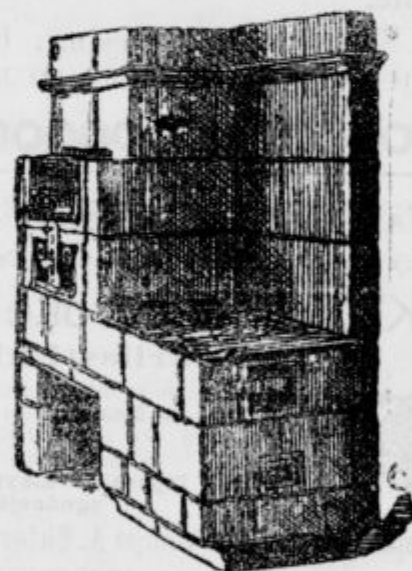
Vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malih urah in majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za izkopane vodnjake, železne cevi in železolitni gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železna okova.

Za poljedelstvo:

(32)

vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno nasajeni plugi in plužna, železne in lesene brane in zobove zanje, motike, lopate, rezovnice, krampe itd.

Tudi se dobiva zmirom sveži dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

OLJNATE BARVE

v

kositarskih pušicah po pol in jeden kilo priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

(61)

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.

Važno za zdrave in bolne!

Najboljše in priporočljivo sredstvo proti glavobolu, boleznim v želodcu, v prsih, na pljučih, obistih, jetrah, dalje proti protinu in proti živčnim boleznim, proti kašlju, hripavosti, uspešno za otroke, dojenčke, prebolele, za ženske pred in po otroški postelji, bledične, krviravne sploh slabotne osebe je

Trnkóczyjeva

hmelova sladna kava,

katera je najboljše dijetetično okrepčujoče in tečno sredstvo, od mnogih zdravnikov kot »izvrstno« priporočeno. Zametek 1/4 kilo teže velja 30 kr. Najceneje se kupi v zavojih po 4 kile, v katerih so 4 zamotki. Dobliva se pri izdelovaltelju

Ubald pl. Trnkóczy-ju, lekarju v Ljubljani,

dalje v glavnih zalogah lekarjev na Dunaji: V. pl. Trnkóczy-ju, 5. okraj, Hundstürmerstrasse št. 113; dr. Otto pl. Trnkóczy-ju, 3. okraj, Radeckijev trg št. 17; Jul. pl. Trnkóczy-ju, 8. okraj, Josefstädterstrasse št. 30; v Gradcu (Stajarsko): Vendelin pl. Trnkóczy-ju, lekarju; dalje pri vseh lekarjih, trgovcih, droguistih itd., pristne le v zamotkih, ki imajo zgorajšnja oblastveno vknjiženo znamko.

Razprodajalcem dovolim znatni popust.

(3)

Trgovina z železnino

Albin C. Ahčin-a

v Ljubljani,

Gledališke ulice št. 8,

ima vedno bogato zalogo stavbinskega orodja, lopat, krampov, orodja za podzemeljska dela, okov za vrata in okna, pantov in ključavnic, zapahov, žeblicev iz drota, vijakov, železa pleha, drota, mesinga, bakra kositarja, cinka, naklov, precepov z vijakom (šraubstokov), ter vrtalnih strojev za ključarje in kovače, kladev, svedrov, obličev, pil in dletov, tudi dinamita, vžigalnih vrvic in kapic.

(24-21)

Staro železo, mesing, baker, kositar, cink, svinec kupuje se vedno po najvišjih cenah.

Premija na svetovni razstavi v Londonu 1862, Parizu 1867, Dunaji 1873, Parizu 1878.

Klavirji na obroke za na deželo

salonski krilasti klavir, pianine (52-21)

iz tovarne svetovno znane trdke (Gottfried Cramer) — Wilh. Mayer na Dunaji za 380 gld., 400 gld., 450 gld., 500 gld., 550 gld., 600 gld., 650 gld., pianine za 350 gld., do 600 gld. Klavirji drugih trdk za 280 do 350 gld. Izposojilo klavirjev za na deželo pod najugodnejšimi pogoji.

Prodajalnica in posojilnica klavirjev A. Thierfelder, Dunaj, VII., Burggasse 71.

Fran Jevnikar

Ljubljana

Tržaska cesta šte. 29

priporoča prečast. duhovščini in slavnemu občinstvu

lepo, ukusno in solidno izdelane salonske in navadne lončene, belo, rujav, zeleno in slonokoščeno osteklene, ognju prot vne

peči

v najraznovrstnejših oblikah, kakor tudi vse v to stroko spadajoče izdelke po najnižjih cenah.

Ceniltnke pošiljam na željo franko.

Zastopništvo

pri (40-18)

Vidic & Comp.

Slonove ulice,

P. n.

Ker se v kratkem začne uvajati nov **mestni vodovod** v hiše, usojam si p. n. hišnim posestnikom v Ljubljani uljudno naznanjati, da sem

koncesijo za to dobil

ter sem si naročil spretnega **strokovnjaka.**

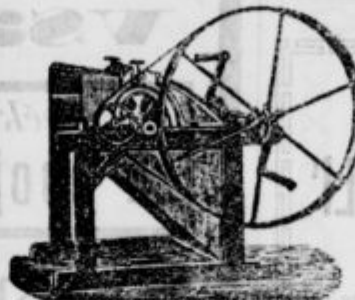
Zagotavljam svojim p. n. naročnikom na solidnejše delo, opozarjam, da na vsa to zadevo tikajoča se vprašanja odgovarjam in na zahtevanje predložim proračune stroškov po najnižji ceni.

Priporočajo se v mnogobrojna naročila, znamenjam velespoštovanjem

FRANC PILKO,

stavbinski ključarski mojster, Marije Terezije cesta šte. 4 v Ljubljani.

Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo!

Stiskalnice in mlinci za olive, vinske in sadne stiskalnice, priprava za odstranjenje peronosper, mlinci za grozdje in sadje, avtomatične stiskalnice za zeleno pičo

najnovejša sestava v raznih velikostih.

Mlatilnice, čistilnice in vitala, stroji za ropkanje turšice, sejalniki, orala itd. itd. Sušilne priprave za sadje in sočivje.

Škoporeznice v največji izbiri prodaja izvrstno izdelane in po tovarniških cenah

IG. HELLER, Dunaj, Praterstrasse 78.

Katalogi in vsako pojasnilo na zahtevanje gratis in franko.

Razprodajalcem najugodnejši pogoji.

(20-13)

Sposobni zastopniki se iščejo ter dobro plačajo.

Ravnokar je izšla knjiga:

Izpovedanja TAXIL:

18 pol 8°.

bivšega

Cena 60 kr., po pošti 65 kr.

prostomisleca.

Dobliva se

v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Deželna lekarna

Ludovika

v Ljubljani,

pri Mariji Pomagaj

Grečel-na

Mestni trg 11,

priporoča se slavnemu duhovščini, ter navaja izkušenih in že z gozdravil in specialitet,

občinstvu in prečastiti nastopno le nekaj svojih tovim uspehom rabljenih in sicer.

Francosko žganje s soljo ali brez soli, pristno francosko blago proti revmatizmu in za oživiljenje in okrepčanje. — V steklenicah po 20, 50 kr. in 1 gld.

Ruska maža za ozeblino, jako dobro sredstvo proti ozeblinam in zastaranim ozebam, kakor tudi proti rudečemu nosu in obrazu. Po 8-10 dnevnej rabi je bolezen popolnoma ozdravljena. — Cena lončku 40 kr.

Fijakerski prašek, znano zdravilo proti kašlju. Cena škatlici 25 kr.

Cvet za protin in revmatizem, najuspešnejše in najsigurnejše sredstvo proti revmatizmu, trganju po udih, protinu, boleznim v križi, revmatičnemu zobobolju itd. — Cena steklenici 50 kr.

Voda za čiščenje obraza. — Cena steklenici z navodilom za rabo 80 kr. **Guarana praški,** zanesljivo sredstvo za migreno in enos ranski glavobol. — Cena škatlici z 10 praški 50 kr.

Tinktura za rast las, proti izpadanju las in za obnovljenje in oživiljenje rasti las. — Cena steklenici 60 kr.

Tinktura in obliž za kurja očesa, sigurni sredstva za popolno odpravo kurjih očes, b. adavis in trde kože. — Stekleni a s čopičem in navodilom za rabo vred velja 40 kr., 1 obliž 40 kr.

Kapljice za odpravo krčev, neprekinljive gledé zdravilne moči, nekaj kapljice na slador ali v kamilenem čaji takoj ukroti krč. — Cena steklenici 36 kr.

Cvet za gušo proti guši in napetemu vra u, za utiranje. — Stekl. velja 20 kr.

Olje iz repja je najreelnejše sredstvo, da se zabrani prehitro osivenje las, lase naredi mehke, odstrani in zabrani delanje sitnih luskin na glavi. — Flakon 30 kr.

Razven navedenih **zdravilnih sredstev** dobijo se v deželni lekarni pri „Ma-

riji Pomagaj“ raznovrstna medicinska mila, lepo dišeča pomade, lasna olja, razni

p. istni angleški in francoski pačumi. Pariški prašek za dame (bel in rudeč),

poud. de fiz. kadilni papir, kadilne svečice, potpouži itd., dr. Bochačovo ač-

matisko zeljito milo in jako fino glicejinsko milo in glicejinsko vijolično milo.

(1 komad 36 kr.) Splošno razjem

(17)

Ludv. Grečel, lekarnar.